

Проповед 208

Защо Бог дойде?

Прочит: Исая 61, 1 - 4, 8-11

Скъпи братя и сестри,

Какво е Рождество? Колкото повече се приближаваме към този празник, толкова повече трябва да си задаваме този въпрос. Какво е Рождество? Защо ние празнуваме този празник? Защо го очакваме, какво очакваме да се случи? Днес ние имаме Рождествен концерт. Всичко, което правим на този ден е посветено на Рождество. И все пак, защо го правим? Защо се радваме толкова много на раждането на Исус Христос? Защо правим толкова много неща по празниците? Защото така повелява традицията, или има нещо повече от това? Да, има нещо повече и ние не трябва да го забравяме. Рождество ни носи една велика вест - вестта, че Исус Христос, Божият Син, е дошъл на тази земя, станал е човек, победил е смъртта и греха и ни е донесъл вечен живот. Това е истинското послание на Рождество, което понякога остава добре прикрито под елхи и подаръци, трапези и преяждане. Истинското послание на Рождество е, че Исус Христос е дошъл на този свят и е станал един от нас, за да ни спаси и да ни даде вечен живот. Ние, хората, сме склонни да търсим гаранции за какво ли не, а Бог ни дава повод да празнуваме най-голямата гаранция, която можем да си представим - раждането на Исус Христос като човек в плът, за да ни дари Спасението. Вярваща жена била посетена от застрахователен агент, който и предложил какви ли не застраховки. Опитал се да и представи предимствата на своето застрахователно дружество и ползата от застраховките. Жената го изслушала и му казала: Съжалявам, но всичко това отдавна е включено в застраховката ми. Освен това моята застраховка не струва толкова много като тази, която ми предлагате. Агентът бил заинтригуван и поискал да види каква е застраховката, която жената има. Тя донесла своята Библия и му прочела текста на 91 псалм, като му казала. Ето, вижте, тук ми се дават най-добрите гаранции. Първият стих ми обещава сигурност **"под покрива на Всевишния и под сянката на Всемогъщия"**. Вторият ми гарантира **"прибежище и крепост"** в случай на опасност. Третият ме осигурява в случай на опасност и когато идва **"гибелен мор"**. В стих 12 имам застраховка от нещастни случаи, за да не ударя **"о камък крака си"**. И накрая е застраховката живот? **"Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението, което ще извърша."** Застрахователният агент разбрал, че тук няма да постигне нищо и си тръгнал с празни ръце. Това е смисълът на Рождество. Бог не само идва при нас, а иска да ни спаси и да ни даде сигурност в живота, да ни даде посока и сила за нов живот. Чрез днешния текст, ще се опитаме да открием какво е Рождество за нас.

1. Пожелай си нещо! Това са думите, които чуваме най-често по празниците, свързани с Рождението на нашия Господ и Спасител. Кажи ми какво искаш да ти подаря? Кажи ми как трябва да изглежда подаръкът ти. Този въпрос е свързан с едно от желанията, които са дълбоко в човешката природа. Ние искаме да са задоволени всичките ни желания, ние искаме да получим всичко, което ни се струва, че можем да имаме. И затова празници като Рождество са толкова напрегнати. Дълбоко вътре в себе си, ние чувстваме, че нещо

не ни достига. Знаем, че се нуждаем от нещо повече от всички онези неща, с които сме заобиколени. В такова състояние се намираше народът на Израел тогава, в такова състояние се намираме и всички ние сега. Ние се нуждаем от нещо повече от това, което ни заобикаля, нуждаем се от промяна. Помислете кои са нещата, от които истински се нуждаете, и тогава бързо ще установите, че нещата, които ни липсват, са далеч по-различни от нещата, с които нашите приятели и близки ни затрупват. От какво наистина се нуждаете? Какво си пожалвате?

2. Да чуваши Бога. Когато усетиш, че сред изобилието на най-различни предложения и неща, които този свят иска да ни даде, нито едно не те задоволява, се опитай да чуеш Бога. Времето, в което живее пророк Исаия, е много сложно и не е чудно, че той и народът му се чувстват изоставени. В този момент те са отведени в плен далеч от родния дом и не могат да видят бъдещето си. Да, те са в един много красив и известен град, те могат да се наслаждават на красотата на една по-различна култура. Можеха да имат всичко, което си пожелаят. Само че имаше една подробност - те бяха роби. Когато имаш всичко на този свят и можеш да си позволиш всяко едно нещо, което очите ти видят, а си роб, няма голяма полза от това. Така се чувстваха хората на Израел във Вавилон. Те бяха роби. Сигурно можеха да имат много от нещата, които тогава се предлагаха в големия град. Обаче имането не пълни душата. Понякога това е и нашият проблем - особено сега по Рождество. Пълни лъскави витрини, изобилие, много приложения, много неща, които можем да си позволим. Но от опит знаем - даже и да можем да си позволим всяко едно нещо, което ни се предлага тук, не можем да задоволим душите си. Остава ни една единствена алтернатива - тази, която оставаше и на хората от Израел - да отворим сърцата си и да се опитаме да чуем Божия глас. Защото в безпътищата на този свят има само една надежда - да чуем какво Бог ни казва. Защото само Неговите думи могат да докоснат наранените ни сърца, само неговите думи могат да заситят гладните ни души. И ако се заслушахме, даже и сред шума на големия град ще можем да чуем думите, които Бог отправя до нас.

3. Надежда за промяна. Ако отворим сърцата си, ще чуем една прекрасна вест, думи, които могат да променят този свят. С тези думи, думите които Бог отправя чрез пророк Исаия към народа си и към нас, Бог се опитва да насърчи обезверения си народ, а и всички нас. Бог казва: Ситуацията няма да е толкова безнадеждна, защото Аз, Бог, ви обещавам, че ще ви пратя някой, който ще промени живота ви и ще ви донесе надежда. ***"Духът на Господа Йехова е на мене; защото Господ ме е помазал да благовествам на кротките, пратил ме е да превържа съкрушените сърца, да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните; да проглася годината на благоволение Господне и деня на отплатата от нашия Бог; да утеша всички наскърбени; да наредя за наскърбените в Сион, да им дам венец вместо пепел, мир на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух; за да се наричат дървета на правда, насадени от Господа, за да се прослави Той."*** Бог ще изпрати Някой, Който да промени безнадеждното ни положение и, забележете, Този, Който има да дойде, според думите на пророка няма да се грижи за материалното ни положение, а за душата. Когато ние казваме прословутия вече израз: "Кога ще се оправим?", имаме по-скоро предвид материалното си положение. Ние искаме да имаме все повече материални придобивки и се борим с всичките си сили за това, и то до такава степен, че забравяме душата си. Бог ни дава надежда в това, че ситуацията ще се промени. Но тя ще се промени с това, че Този, Който дойде, ще иска да излекува болните сърца и души на хората. Тук се говори за Някой, Който ще се погрижи за съкрушените сърца, Който ще ни освободи от оковите, в които самите ние сме се оковали, ще ни утеша във всичките ни скърби, ще ни даде радост вместо мъка, песен вместо плач.

Когато четем тези редове, ние се питаме: Възможно ли е това? Помислете и ще видите, че това са проблемите не само на хората в Ерусалим, но и на нашето общество. Колко много хора днес страдат от съкрушени сърца, колко много хора днес страдат от робуване на различни мнения, предразсъдъци и собствени желания, колко от хората на този свят живеят без път и посока, вързани от безсмислието на ежедневието и безнадеждността на бъдещето. Бог казва : Вижте, има надежда, аз ще променя това. Знаменателно е откъде започва промяната. Вижте текста и веднага ще разберете - промяната започва от сърцата на хората, не от материалното положение. Често проблемът е вътре в сърцата ни, не в това какво имаме или нямаме. Бог не иска да ни осигури материално, за да имаме един безпроблемен живот, а иска да промени сърцата ни и да ни излекува. Огледайте се около себе си и ще разберете колко е правилен този подход. Защо хората около нас страдат, защо държавата ни тъне в разруха и бедност? Защото няма друг начин ли, защото нашата страна няма друга възможност за развитие ли? Или по-скоро защото някои от хората от нашата страна са заграбили безогледно богатствата и са отнели на по-слабите и малкото, което имат. Не е ли защото сърцата им са пълни с лакомия и омраза и: **"Защото такива човеци не служат на нашия Господ Исус Христос, а на корема си, и с привидно правдиви и ласкателни думи прилъгват сърцата на простодушните."** (Римляни 16, 18) За да има промяна, Бог трябва първо да промени сърцата на хората от този свят. И тогава ще дойде и другата, материалната промяна. **"И ще бъдат съградени отдавна запустелите места, ще се издигнат досегашните развалини и ще се обновяват пустите градове, опустошени от много родове."** Има надежда за този свят, защото Бог не ни е изоставил, а иска да промени безнадеждното ни положение и да ни даде светлина.

4. Кой ще донесе промяната? Обикновено, когато има нещо да се свърши, е необходимо да знаем кой ще го направи. Ако никой не се ангажира, обикновено не се получава нищо. Този текст от Исая обаче е свързан с една точно определена личност и това е Месията. Този, Който трябваше да дойде и да промени безнадеждната ситуация на тази земя, е Исус Христос, Спасителят на този свят. Той е този, Който обещава и носи промяната. Той е единствената надежда на света. Той е Този, Който може да промени света, в който живеем, Той е Този, Който може да даде освобождение от робството на греха. Ние, хората, се лутаме в този свят, заблудени под тежестта на греха и грешките си. Исус обещава, че дойде ли, ще промени всичко. Исус дойде на тази земя преди 2000 години именно с тази цел, да донесе освобождение и нов живот. И това е нещото, което трябва да празнуваме на Рождество. Бог така промени живота на тази земя, че от мрачен той се превърна в радостен, от мразени ние станахме обичани, от безсмислен, животът ни стана смислен. Затова трябва да възкликнем като пророк Исая: **"Ще се развеселя премного в Господа, душата ми ще се зарадва в моя Бог; защото Той ме облече с одежди на спасение, загърна ме с мантия на правда - като младоженец украсен, подобно на първосвещеник, с венец и като невеста, накитена с украшенията си."** Бог ни обещава да ни облече със Спасение. Идването на Исус нямаше за цел само да осмисли живота ни на тази земя. Много повече, Исус дойде за да донесе спасение и вечен живот. Идването на Исус на тази земя, раждането му във Витлеем, беше само началото на пътя към кръста. Там, където Той щеше да пролее кръвта Си за всеки един от нас, за да ни спаси от греха и да ни подари вечен живот. Исус е единствената надежда на този свят. Той носи промяната, Той дава светлината, Той е този, който ни спасява.

5. Заключение. Ние трябва да се замислим какво точно празнуваме на Рождество. Да надникнем зад блясъка на този празник и да осъзнаем, че идването на Исус променя историята. Той се ражда, за да ни донесе надежда, спасение и вечен живот. Амин.